

Wiara, nadzieja i miłość to trzy cnoty teologalne, do których powołany jest każdy chrześcijanin. Jednak spośród nich to właśnie miłość zajmuje najwyższe miejsce. Święty Paweł wyraźnie stwierdza w Pierwszym Liście do Koryntian:

„Tak więc trwają wiara, nadzieja, miłość - te trzy: z nich zaś największa jest miłość.” (1 Kor 13,13)

Dlaczego jednak miłość jest najważniejsza? Co sprawia, że przewyższa nawet wiarę i nadzieję? Aby zrozumieć jej znaczenie, musimy zgłębić jej istotę, fundament teologiczny i wpływ na życie chrześcijańskie.

1. Czym Jest Miłość?

Katechizm Kościoła Katolickiego (KKK) definiuje miłość w punktach 1822-1829 jako „**cnotę teologalną, dzięki której miłujemy Boga ponad wszystko dla Niego samego, a naszego bliźniego jak siebie samego ze względu na miłość Boga.**” (KKK 1822).

Ta definicja zawiera dwa kluczowe elementy:

1. **Miłowanie Boga ponad wszystko** - nie chodzi tu tylko o uznanie Jego istnienia, ale o wejście z Nim w głęboką relację.
2. **Miłowanie bliźniego** - i to nie jakąkolwiek miłością, ale tą, która pochodzi od Boga, uznając w drugim człowieku brata, niezależnie od jego sytuacji.

Miłość nie jest tylko uczuciem, ale aktem woli, oświeconym przez łaskę Bożą. Oznacza wyjście poza siebie, by szukać dobra drugiego człowieka, nawet gdy wiąże się to z ofiarą.

2. Miłość w Historii Zbawienia

Już w Starym Testamencie Bóg uczy swój lud życia w miłości poprzez Prawo i Proroków. W Księdze Powtórzonego Prawa znajduje się przykazanie:

„Będziesz miłował Pana, Boga swego, z całego swego serca, z całej swojej duszy i z całej swojej siły.” (Pwt 6,5)

Jest ono uzupełnione drugim:

„Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego.” (Kpł 19,18)

W Nowym Testamencie Jezus wynosi te dwa przykazania do rangi najwyższej zasady życia chrześcijańskiego. Gdy faryzeusz pyta Go o najważniejsze przykazanie, Jezus odpowiada:

„Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem. To jest największe i pierwsze przykazanie. Drugie podobne jest do niego: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego.” (Mt 22,37-39)

Miłość jest sercem Ewangelii. Jest istotą przesłania Chrystusa i kryterium, według którego będziemy sądzeni, jak pokazuje przypowieść o Sądzie Ostatecznym w Ewangelii Mateusza 25,31-46: **„Byłem głodny, a daliście Mi jeść, byłem spragniony, a daliście Mi pić...”**

3. Miłość a Inne Cnoty Teologalne

Cnoty teologalne (wiara, nadzieja i miłość) są ze sobą głęboko powiązane. Wiara pozwala nam poznać Boga, nadzieja podtrzymuje nas w drodze do Niego, ale tylko miłość łączy nas z Nim w pełni. Święty Tomasz z Akwinu tłumaczy, że wiara i nadzieja przeminą w niebie (bo tam ujrzemy Boga twarzą w twarz i nie będziemy już musieli pokładać nadziei), ale miłość pozostanie na zawsze.

Jak mówi *Katechizm*:

„Miłość przewyższa wszystkie cnoty. Jest pierwszą z cnot teologalnych.” (KKK 1826)

Bez miłości nawet wiara jest bezużyteczna, co podkreśla św. Paweł:

„Gdybym też miał dar prorokowania i znał wszystkie tajemnice, i posiadał wszelką wiedzę, i gdybym miał tak wielką wiarę, że góry bym przenosił, a miłości bym nie miał, byłbym niczym.” (1 Kor 13,2)

Miłość nadaje życie i sens wszystkim innym cnotom.

4. Zastosowanie Miłości w Codziennym Życiu

Miłość nie jest abstrakcyjną ideą, ale cnotą, którą trzeba realizować na co dzień. Jak możemy ją praktykować dzisiaj?

a) W Rodzinie

Rodzina jest pierwszą szkołą miłości. Małżonkowie są powołani do kochania się wzajemnie miłością ofiarną i bezinteresowną. Rodzice uczą dzieci miłości, pokazując im, jak dzielić się, przebaczać i służyć innym.

b) W Społeczeństwie

Żyjemy w świecie naznaczonym obojętnością i egoizmem. Praktykowanie miłości oznacza troskę o ubogich, chorych, migrantów i tych, którzy cierpią. Papież Franciszek wzywa nas, byśmy nie żyli „miłością w słowach”, ale miłością konkretną i aktywną.

c) W Kościele

Wspólnota chrześcijańska powinna być miejscem, gdzie miłość świeci najjaśniej. Pierwotny Kościół żył miłością w sposób radykalny:

„Nikt nie nazywał swoim tego, co posiadał, ale wszystko mieli wspólne.” (Dz 4,32)

Dziś jesteśmy wezwani do kontynuowania tego świadectwa poprzez braterstwo, służbę i miłosierdzie.

5. Miłość w Życiu Świętych

Święci są żywymi przykładami miłości. Oto kilka z nich:

- **Św. Wincenty à Paulo** – całe życie poświęcił ubogim.
- **Św. Matka Teresa z Kalkuty** – służyła najbardziej opuszczonym.
- **Św. Franciszek z Asyżu** – obejmował trędowatych i wyrzekł się wszystkiego z miłości do Boga.

Wszyscy oni zrozumieli, że kochać to dawać siebie, a największa radość płynie z posługi innym.

6. Miłość We Współczesnym Świecie

W świecie pełnym nienawiści, konfliktów i podziałów miłość jest bardziej potrzebna niż kiedykolwiek. Dziś jesteśmy wezwani do:

1. **Świadczenia o Bożej miłości** w świecie, który zatracił sens prawdziwej miłości.
2. **Zwalczania obojętności** wobec cierpienia bliźnich.
3. **Życia miłością w codziennych gestach** wobec osób, które spotykamy.

Podsumowanie: Bez Miłości Nic Nie Znaczymy

Miłość jest istotą chrześcijaństwa. Nie jest opcją, lecz znakiem rozpoznawczym ucznia Chrystusa:

„Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli miłość mieć będziecie jeden ku drugiemu.” (J 13,35)

Na końcu naszego życia będziemy sądzeni z miłości. Żyjmy nią hojnie i z radością, tak jak mawiała św. Teresa z Lisieux:

„W sercu Kościoła będę miłością.”